

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dva nasveta.

Središče ne samo kranjske kronovine ampak vsega naroda slovenskega, bela naša Ljubljana, napreduje vidno. Prebivalstvo se čedalje bolj množi, promet narašča, za asanacijo se je tudi že nekaj zgodilo, ali vse to ni dovolj, ni toliko, kolikor bi se moglo v povsem normalnih razmerah storiti.

Ljubljana ima izvestno še dosti lepo bodočnost baš radi tega, ker je naravno kulturno in gospodarsko središče vsega naroda in četudi ne postane nikdar velemesto, more vendar kdaj postati prav odlično provincijalno mesto ter nadkričiti marsikatero drugo. Toda to je le „Zukunftsmusik“, nam pa je skrbeti za sedanost in misliti na to, kaj je potrebno storiti, da bo sedanji generaciji v korist in zajedno podloga bodočnosti.

V tem oziru dalo bi se jako mnogo pisati, saj je še cela vrsta nerešenih vprašanj, s katerimi se bo baviti občinskemu svetu in drugim korporacijam, mnogo pa je tudi takih, katera zamore meščanstvo samo rešiti, ne da bi v to potrebovalo podpore, nekatera mej temi pa so že tako dozorela, da so rešitve nujno potrebna.

Prav letošnje leto utegne postati za Ljubljano precejšnje važnosti. Zgradila se je dolenska železnica in da bo vsled tega narasel promet v Ljubljani, o tem ni dvoma, kakor ni dvomiti, da se bo tudi prebivalstvo kolikor toliko pomnožilo. A tudi ko bi se to ne zgodilo, ko bi promet nič ne narasel, prebivalstvo pa se pomnožilo samo iz sebe, nedostaje že sedaj stanovanj v toliki meri, da je kar najbitreje misliti na pomoč.

Zadnja leta se je sicer v Ljubljani mnogo gradilo, ali vse samo javne stavbe, privatnih hiš s stanovanji pa jako malo. Časi, ko so se v Ljubljani dobivala lepa stanovažja za primerno, kristijansko ceno, so že iz davna minoli. Ako se kdo odloči, da sezida novo hišo, prihajajo ljudje kar trumoma povpraševati za stanovanja. Da bi količkaj pošteno stanovanje četrt leta ostalo prazno, to se samo slučajno primeri. Mnogokdo, ki bi rad kaj žrtvoval za čedno stanovanje, je ne dobi ter je primoran prebivati v slabih, časih nezdravih, zatohlih prostorih ter zauje plačevati neprimerno veliko. Nasproti pa je tudi siromašni del prebivalstva v hudih stiskah,

ker mora za mala in slaba stanovanja žrtvovati svote, katere jedva zmaguje. Primeri se tudi, da cele familije niti ne dobe stanovanja, niti dobrega niti slabega in že sedaj na pr. ugibajo ljudje, kaj bodo počeli častniki pešpolka kralj belgijski, ki ima priti v Ljubljano. Pri domačem polku je samo 17 oženjenih častnikov, pri belgijskih pa 42 in za te je sedaj absolutno nemogoče dobiti primerna stanovanja. Te navedbe naj zadoščajo kot dokaz za trditev, da je v našem mestu nastala prava pravcata kalamiteta za stanovanja, kateri je na vsak način konec narediti, sicer bi mesto mogla zadeti čutna škoda. Vprašanje je samo: kako?

V Ljubljani sicer ni veliko kapitalistov ali vendar dovolj imovitih mož, katerih vsak bi lahko investiral svoj denar v hišah in dobival zanj lepše obresti, kakor jih dobiva v hranilnici ali na vrednostne papirje. Vzlic temu pa so nove stavbe le redka stvar, v prvi vrsti menda zato, ker našim ljudem nedostaje tiste vse oživljajoče in pospešujoče podjetnosti, s katero se odlikuje kapital v drugih mestih. Kakor sem že zgoraj rekel, so stanovanja v Ljubljani jako draga, dražja kakor v Gradcu in celo dražja kakor v Trstu, kar je najboljši znak, da v nas ne vladajo zdrave razmere. Po vestnih poizvedovanjih sem se osvedočil, da se v Ljubljani hiša prva leta, dokler je davka prosta, obrestuje celo po pet, šest in šest in pol odstotkov, kar je uprav velikaansko, če se pomisli, da je dandanes za večje zneske že težko dobiti tri in pol ali štiri odstotke. Kdor torej svoj kapital investira v hišah, je samo na dobičku, zlasti ker je stavbišč na izbiro in sicer za primerno, nepretirano ceno in ker so ta stavbišča vsa na ugodnih prostorih. Kdor uvažuje vse te okolnosti, pritegnil bode drage volje, da bi bilo za mesto, za prebivalstvo in za podjetnike dobro in koristno, ako bi se sezidalo več novih hiš in ker se posamniki z redkimi izjemami ne odločijo za to, opozarjamo narodne kroge, naj premišljajo ali bi ne kazalo, ustanoviti posebno društvo za zgradbo primernih stanovanj. Po mojem trdnem prepričanju bi se to lahko zgodilo in v gotovi meri jako dobro obneslo.

Še nekaj! Prometna sredstva v Ljubljani so jako nedostatna. To se splošno priznava in ni ga človeka, ki bi temu ugovarjal. Oba dosedanja

kolodvora ležita precej od rok, kolodvor pri zelenem hribu je silno oddaljen, v klavnico je tudi lep pot, kakor v Trnovo ali h kolizeju, skratka, v nobenem večjem mestu ni občinstvo primorano peš hoditi tako dolga pota, kakor v Ljubljani. Fijakarja pač ne more vsakdo plačevati, zlasti naših ne, ki so tudi dražji kakor na pr. v Trstu, ker pri nas ni zaslužka niti konkurencije. Le stopi kdo na kolodvor, kadar prihajajo vlaki. Še pet odstotkov vseh potnikov si ne najame voza, ampak gre ali bolje rečeno potuje v mesto peš, bodi vreme lepo ali slabo. Mej temi bi tretjina rada žrtvovala kak groš, če bi se mogla peljati ali to je sedaj nemogoče. Tudi v središču in na posamnih krajih bi ta ali oni rad plačal nekaj krajcarjev, da si prihrani pot na kolodvor ali na kak drugi konec mesta, toda prevoznik je predrag, drugega prometnega sredstva pa ni. To so, kakor rečeno, splošno priznane in uvaževane reči; govorilo se je o tem nedostatku že mnogokrat, govorilo se je tudi o tem, kako bi se mu dalo odpomoči, celo v občinskem svetu, ali ukrenilo se ni še nič. Manjša mesta kakor je Ljubljana imajo svojo tramvaj, v nas pa se za to nihče ne zmeni, dasi bi se tukaj dobro rentiralo. Po sodbi izvedenih ljudij dala bi se kvečjemu s 120 000 gld. prav lahko napraviti tramvaj in da bi se ta kmalu jako dobro obrestovala, si lahko vsak sam preračuna, če le številke pozna.

Za sedaj naj zadoščata ta dva nasveta in dal Bog, da bi ja narodni krogi uvaževali po zaslužnosti, da bi o njiju resno premišljali in to s svinčnikom v roki, ne pa jo po stari slovenski razvadi malomarno prezrli. Tisti je pameten gospodar in dober rodoljub, ki nalaga svoj denar tako, da ima on svoj pošten dobiček, narod pa tudi kako korist.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina.

dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

(Oficijelno poročilo družbinega odbora.)

III.

III. Po kratkem odmoru ob 10. uri vabijo skupščinarje in verni ljud mili glasovi ubranih zvonov v bližnje svetišče Božje. Cerkev se napolni; župni upravitelj čast. g. Fran Cvejn pristopi k oltarju ter opravlja presveto daritev za bivše mrtve in

LISTEK.

Potopisne črtice iz Italije.

Spisal R.

(Dalje.)

III. Pulja.

Jugovzhodno od bogate Kampanije se razprostira dežela Basilicata, po sredi katere teče reka Buzento proti Tarentskemu zalivu počasi in mirno, tako da ni niti sledu o „šumenju njegovih valov“, kakor poje nemški pesnik Platen („rausche o Busentowoge“). Dežela je nekoliko strma in kamenita, nekoliko pa valovito brdje, ki bi znalo prav rodovitno biti, ko bi bilo kaj obdelano. Ali ob vsej poti ne vidiš skoro nič družega, nego same pašnike z redkim drevjem. Le okoli glavnega mesta Potenza se vidi nekoliko vrtov in drugih nasadov. Večji kraji ne leže ob železnici, nego precej daleč od nje na okroglih gričih, tako da se od daleč kaj lepo podajajo, n. pr. Grassano in Beranald. Malo pred Metapontom (revni ostanki starega mesta na severni strani postaje) prikaže se nam prvičrat

jonsko morje. Ali le tu pa tam ukrademo kak pogled na morje, ker spremljajo obalo precej visoke sfpine (Sand-Dünen), ki so s trnjem in grmičjem precej gosto porastene.

Blizu Metaponta prestopimo mejo Pulje ali stare Apulije. Prvo mesto, do katerega pridemo v tej deželi, je staroslavni Tarent ob jednakoimnem zalivu. To mesto leži še zdaj večinoma na otoku (mej zunanjim znotranjim zalivom), katerega spajata dva kamenita mosta s celino. Glavni del mesta z gradom se nahaja na istem prostoru, kakor predrimski Tarent, novo elegaatno mesto pa se razprostira po bližnjem polotoku na vzhodu, katerega veže nov, premakljiv most s starim mestom. Tarent ima dve luki; večjo na južni strani in manjšo na severni. Večjo luko delita od odprtega zaliva dva otočiča in nov zelo dolg pomol; manjša luka („mare piccolo“) je prav za prav obalno jezero mej obema deloma mesta in notranjo celino ter je le pod omejenimi mostovi v zvezi z večjo luko. Tarent se zdaj zopet povzdiga, ima blizu 40.000 prebivalcev in kupčuje z žitom, sadjem, oljem, vinom, ribami itd. Italijani napravljajo sedaj tu bojno luko in ob malem zalivu so postavili največje ladjedelalnice cele države.

Vender sedaj nima mesto toliko privlačnosti, kakor jo je imelo nekda, če smemo soditi po Horacovih odah, ki poje o „smehljajočem kotu zemlje“.

Železnica nas vozi severovzhodno od Tarenta ob starem vodovodu in potem ob mali Iuki, ki se zajeda daleč notri v celino, ali je tu zelo plitka. Po vsej široki ravnini je le nekaj plovkastih gričev raztresenih, a nobeno pogorje, kakoršno je na kartah zaznamovano. Na teh gričih se nahajajo tudi vsi kraji. Sicer pa je ravnina od začetka precej dolgočasna; osli, goveda in ovce se pasó po suhem strnišču. Prvi večji kraj se imenuje Grottaglie, ki se razprostira kaj lepo po skalnatem, ploskastem hrbtu. Pod vodoravnimi skalnatimi plastmi je vse polno votlin (zato se tudi kraj tako imenuje), po katerih so bivali prvi prebivalci te dežele. Tudi je vse polno kamnolomov, ki dajajo izvrstno tvarino za zidanje in skorej se nam zdi, da se nahajamo tam kje na krasu, blizu Nabrežine. Še daleč naprej je samo kamenito zemljišče, ki ima le malo prsti. Potem začenja nizko grmičje in medlo polje (žito je zelo nizko), a za tem pridejo vinogradi mej kupi kamenja, prav tako kakor po Dalmaciji. Šele pri mestu Francovilla (cerkev z veliko kupolo; več

žive družbenike ter sploh za krščanski prosep slovenskega šolstva po priprošnji družbinih zavetnikov sv. Cirila in Metoda, h katerima je navadno mnogo vernikov pošiljalo gorečih želja v zavesti, da se z zadobljenim blagoslovom nebeskim ne bomo trudili zastoj.

Cerkveno petje so oskrbeli domači pevci in učitelji iz okolice. Posebno veličastno se je razlegal ob koncu sv. maše „slavospev k sv. Cirilu in Metodu“. Cerkev je zelo lična ter ima dragocene oltarje.

IV. Nebo je bilo ta dan res milo, da smo lahko zborovali na prostem. Župan Mahorčič je prepustil v ta namen svoj prostorni krasni vrt, ki je bil tem povodom še posebej ukusno ozaljšan s cesarskimi in narodnimi zastavami. Kakor so naši pradedje nekdanj zborovali pod lipami, tako smo se tudi mi zdaj posvetovali v zavetji senčnatih dreves. Za predsedniško mizo je očetovsko zrla na skupščinarje podoba cesarjeva, v polkrogu na zeleni trati je bilo dokaj sedežev, na jedni strani pa pripravljena miza za častnike, katere so poslali: „Slovenski Narod“, „Novice“, „Soča“, „Edinost“, „Sloga“, „Domovina“ itd.

Družbini prvomestnik T. Zupan prične zborovanje po običajnem redu. Predstavivši zastopnika c. kr. vlade gosp. Edmunda Fabiani spregovori:

Slavna osma velika skupščina!

Prisrčno pozdravljeni, častiti skupščinarji, došli danes k VIII. veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Sežano.

Letošnje upravno leto je naša družba, trudeč se za slovenskega šolstva blagor, storila prevažnih korakov naprej.

Tega, častiti, Vas bodo prepričala današnja vodstvena poročila.

Naša družba vztraja po svojih pravilih na verski podlagi. — Le samo površen pogled v naše šole, čast. skupščinarji, bi Vas tega prepričal, kako je družbi sveta vera prvi faktor pri odgoji mladine. — Če Vam je pa pred očmi naše leposlovno delovanje, opozarjam Vas uprav zadnje dni izšle naše povesti „Ljubezen do mamice“. Ta povest je pravo zrcalo onega verskega duha, ki veje v vodstvu naše družbe. Vzemite jo, berite jo — in topilo se Vam bo beročim čuteče srcé.

Naša družba se sme določno ponašati s svojo dinastično namero. Naše štiri brošure: „Cesar Franc Jožef“ — „Rudolf Habsburški“ — „Junakov“ I. in II. zvezek so glasna priča, kako da smo z ono besedo, ki ostane — širili ljubezen do cesarja in Avstrije svojimi spisi tako živim načinom, da se bo znabiti hvalila naša lojalnost še takrat, ko ne Vas nobenega, častiti, ne mene in tudi naše družbe nič več ne bo.

Naša družba je po svojih pravilih domoljubna družba, trudeč se na podlagi materine besede za naravni razvoj slovenskega šolstva. A ob tem, ko skrbimo v obmejnih krajih za svoje, tujega ne žalimo — mi ob skrbi za svoje spoštujemo tuje tako, kakor nam to veleva vera in olika.

Iz teh uzrokov, častiti, prodira ugled naše družbe, vodstvu v tolažbo — slovenskemu narodu pa brezdvombeno v zadostilo. (Tako je; dobro in živio klici.)

tvornic) spremeni se obliče dežele in postane mnogo zelenejše, prijaznejše.

Pulja bi bila jedna najlepših in najbogatejših deželá cele zemlje, ako bi ne bila tako kamenita in tako suha. Dalmatinci si predstavljajo pod besedo „Pulja“ nekak zemeljski raj in ako hočejo katero zemljo zelo pohvaliti, da je posebno rodovitna, tedaj rečejo o njej: „To je prava Pulja“. Najbolje uspeva oljka v Pulji. Barva njenega listja se svetli ko stanjevo-temno in umazano-zeleno. Najčudnejša je oblika oljkinega debla: to se cepi in zavija, deli in zopet strinja. Včasih se odtegne zemlji z vsemi svojimi koreninami, kakor bi hotelo prosto pod nebo zleteti. Na drugih krajih pa se zdi, da zemlja za njo hrepeni in jej sledi, ker poljedelci obdajajo njene korenine s suhim zidom, katerega napolnijo visoko gori z zemljo in drobnejšim kamenjem, da se obdrži delj časa mokrota okoli korenin. Kjer večkrat dežuje, tam napravijo male nasipe okoli oljkinega debla, da se voda tam ujame in korenike dobro namoči. Najčudnejše pa je oljkino vejevje, ki se precej daleč razteza od debla. Ono je zvito in zakrivljeno, rogovilasto in kljukasto ter tako gosto zmreženo, da je težko od spodej na oljko zlesti.

Takšnega oljkinega drevja vidimo vse polno

Odlični gost, bivši državni poslanec dr. Dinko Vitezić, pozdravi v zvonki hrvaščini skupščino kot načelnik novoosnovane „družbe sv. Cirila in Metoda za Istru“.

Prvomestnik konstatuje zadostno število navzočih pokroviteljev in zastopnikov ter pozove zapisnikarja, da v dokaz objavi zglasene delegate ter prične z vodstvenim poročilom za preteklo upravno dobo.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. avgusta.

Državni zbor.

Dunajski dopisnik „Czasa“ javlja, da se ni določeno, kdaj se snide državni zbor, nego da se bo to določilo šele tekom tega meseca, kadar pride grof Taaffe na Dunaj k cesarjevemu rojstnemu dnevu. Dunajski dopisnik „Politike“ pa javlja, da se drž. zbor snide gotovo dne 22. septembra in ponavlja že znane svoje trditve o razmerju mej vlado in levico, da se Taaffe ne bo obrnil k levičarjem, da jim ne bo koncediral nobenega ministra in da se nikakor ne bo ločil od grofa Hohenwarta. To je baje jedro cele situacije in ministerski predsednik se je baje že tako določno izrekel o tej stvari, da nimajo levičarji najmanjšega upanja na uresničenje svojih teženj.

Konservativen glas.

Glasilo Hohenwartovega kluba, Dunajska „Cons. Correspondenz“, piše o eventualnosti razpusta državnega zbora, pravi o nemškoliberalni stranki nastopno: Levičarji hočejo, da bi nje vodilni možje vstopili v vlado in zato tekmujeta „N. Fr. Pr.“ in „Deutsche Ztg.“ v poštvovalnosti za domobranski zakon, še predno ju je kdo kaj vprašal. Levičarska stranka umira in samo še moti parlamentarno delovanje, pa vender bi rada gospodarila. Kadar bo takozvana stranka nemških liberalcev ugotovljena — in do tega menda ni več daleč — potem se bodo tudi parlamentarne in javne razmere zboljšale in ozdravele, dasi kasno. Kaže se, da je levica že začela propadati, čemu ta proces še podaljšati z razpustom državnega zbora. — Čudno! Hohenwartovci vedno trobijo, da propadajo njih zavezniki, faktično pa imajo vedno več upliva in vlada upošteva vse njih tirjatve ter jim po mogočnosti ustreza. Dokazov za to ni treba daleč iskati, saj jih imamo na Kranjskem dovolj. Hohenwartovci naj bi raje kaj storili v to, da izgube levičarji svoj upliv na vlado, in naj manj trobijo v svojih glasilih o rečeh, katerih nihče prav ne veruje.

Dr. Steinwender.

Vodja nemških nacionalcev dr. Steinwender je zastopnik mest in trgov Beljak Spittal. Svoj čas so bili volilci zanj silno navdušeni, a to jih je minilo. Steinwender nima v svojem okraju nikake zaslombe več in Graška „Tagespošta“ že javlja, da se bo mandatu odpovedal in kje drugod kandidiral. Ako bi se to zgodilo, potem bi na mesto njega kandidiral znani Ghon. Mož je sicer že sedaj drž. poslanec, a želi zastopati kak drug okraj iz železniško-političnih uzrokov, to je, najbrž radi zaslužka.

Vnanje države.

„Nord“.

Ruska vlada je imela do l. 1892. v Bruselju svoj poseben list „Nord“, kateri je bil znan celemu političnemu svetu. Imenovano leto je ruska vlada ta list opustila, misleč, da bo lahko izhajala tudi brez njega, a videč, da je vender kaj pripravno in časih zelo koristno, imeti svoj organ, ga hoče zopet oživiti, kar je izvestno posebnega pomena. „Nord“

od Francoville naprej proti Brindisiju. Vmes je vse polno vinogradov, deloma čisto novo zasajenih, in družega sadnega drevja, tako da lahko prištevamo ta predel mej najlepše cele Italije. Mej večjimi kraji naj omenim le mestici Oria in Mesagne. V prvem je dal sezidati cesar Friderik II. trden grad, ki še zdaj mogočno stoji, in prebivalci se hvaležno spominjajo sv. Karla Boromejskega, ki je razdelil tu vse svoje premoženje mej siromake. Mesagne leži na mestu stare „Messanie“, kjer so prebivali ilirski Messapi. V okolici je vse polno razvalin in grobov. Od tega mesta naprej je dežela mej obdelana, vidi se mnogo pašnikov in praznih zemljišč. Kmalu zagledamo mesto Brindisi, ki pa ne napravlja posebnega vtisa od celinske strani. Nad ploskastimi strehami vzdiga se nekaj tvorničnih dimnikov, to je vse, kar se vidi.

Brindisi je sicer zelo staro mesto, ali pred Rimljani ni imelo nobene važnosti. Šele ti zmagovalci starega sveta izpeljali so glavno italijansko cesto „via Appia“ celo do tega mesta in postavili koncem nje dva visoka stebra, od katerih stoji jeden še dandanašnji pod imenom „Kleopatrin stebel“ (ima lep korintski kapitelj). Blizu tega stebra kažejo staro hšo, v kateri je bajé Vergil umrl

je bil osnovan po krimski vojni. V začetku je izhajal v Bruselju, potem se je preselil v Pariz, naposled pa se vender zopet povrnil v Bruselj. Ko je bilo uredništvo v Parizu, zbiral se je v uredniških prostorih cvet francoske inteligencije, toda ta luksus je pogoltnil celo dotacijo, kar je je dobil list od ruske vlade, namreč jeden milijon rubljev na leto in prav to je bil povod, da se je uredništvo zopet preselilo v Bruselj. Prvi urednik „Nordov“ je bil Paggenpohl a zadnji Franceschi, sin nekega italijanskega, v Peterburgu nastanjenega zdravnika. Franceschi je bil urednik v pravem smislu besede: čital je namreč vse, kar se mu je poslalo za list, izbiral in popravljal vse sam, kar se je natisnilo, ali pisal je le redkokdaj. O vsaki stvari je dotičnega sourednika točno informiral ali sam ni rad vzel peresa v roke, kadar se je pa to venderle zgodilo, bavila se je z njegovimi članki cela Evropa. Franceschi je že umrl, Paggenpohl pa še živi.

Nov škandal v Parizu.

Vsi francoski listi se bavijo izključno z Dupasovo brošuro, o kateri smo že včeraj govorili. Dupas je bil privatni tajnik policijskega načelnika Soinourya in je bil odpuščen, ko je moral Soinoury zapustiti Pariz. Preselil se je pred nekaj tedni v London in je sedaj uradnik v neki ondotni banki. Prizadeti bivši ministri prerokajo seveda njegove trditve, tako Ribot, ki pravi, da je prefektu Lozeju in policijskemu ravnatelju Soinouryju vedno zabičeval, naj ujmeta Artona. Poročila Dupasova je baje vsa predložil sodišču. Tudi Loubet ugovarja energično, toda Dupas ima za svojo trditve sijajen dokaz, namreč hipno fotografijo, narejeno v Benetkah. Na tej fotografiji so upodobljeni Arton, Dupas in neki W., ko pitajo historične golobe na Markovem trgu. To je znamenit dokaz. Sedanja vlada zmatra Dupasovo brošuro za volilski maneuver in odklanja vsako odgovornost za čine prejšnjih ministrov.

Justični umor.

Grozen dokaz, da sta pravica in pravičnost samo šimera, kjer je policija vsemogoč faktor, doprineslo je nemško novinarstvo te dni. Pred nekaj leti je bil blizu Frankobroda umorjen policijski komisar Rumpf. Mož je bil pravcati agent provocateur. Lazil je okoli socialistov in anarhistov, jih nagovarjal in hujskal ter potem spravi v nesrečo. Še sedaj je mnogo takih zapeljanih siromakov v ječi, koliko pa jih je že pomrlo! Ko so socialisti in anarhisti izvedeli za izdajsko delovanje Rumpfa, zarotili so se, da se maščujejo in res je bil Rumpf v neki noči zavratno umorjen. Policija je tedaj prišla nekega Lieskeja, znanega anarhista, in ker so razni biriči, sklicevaje se na svojo prisego, izjavili, da je mož drzen in nevaren anarhist, ga je sodišče obsodilo na smrt. Mož je bil obglavljen, dasi ni bilo za njegovo krivdo nobenega dokaza, obsojen je bil samo na sum, sodba pa storjena in izvršena zato, da se pri njegovih tovariših obudi strah. Tako vestna in pravična je justica v „rajhu“! Od tedaj je že minilo več let, Lieske je bil že pozabljen in morda bi se ne bil nihče več spomnil te dogodbe, da ni nakrat prišla na dan — resnica. Frankobrodsko „Kleine Presse“ javlja, da je te dni umrl neki policijski agent, kateri je na smrtni postelji izjavil, da Lieske ni umoril Rumpfa. Dotični birič je na svoje oči videl, da sta dva druga človeka, katerih ni bilo spoznati, umorila Rumpfa, a videl je povsem natančno, da je Lieske stal samo na straži in se Rumpfa niti dotaknil ni. Naznanil je to sodišču, a tam se mu je zabičilo molčanje. Policija je prišla Lieskeja in sodišče ga je obsodilo na smrt, dasi je vedelo, da ni storilec, zgodilo se je najbrž na višje povelje, ker je vlada hotela za vsako ceno anarhiste ugnati v kozji rog. — Drug list, soci-

Dalje v prilogi.

(„Calabri me rapuere“). Rimljani so postavili v Brindisiju glavno pristanišče za vso vzhodno trgovino. Iz te luke je peljal Sulla svojo vojsko nad Mitridata in odtod je odplul Caesar, ko je preganjal Antonija v Epirus in Macedonijo. Z rimsko državo propadlo je tudi mesto Brindisi, ki se omenja v srednjem veku le kot navadna vas.

Šele preteklega stoletja so se zopet spomnili, da ima Brindisi najnaravnejšo in najvarnejšo luko ob celi zahodnojadranski obali, in da je torej od prirode ustvarjeno za prvo skladišče vse vzhodne trgovine. Od tedaj naprej, zlasti odkar se tu ustavljajo angleški parniki vzhodnoindijskega društva, se je mesto neznansko hitro povzdignilo in šteje sedaj že nad 20 000 prebivalcev. Mesto (t. j. novi del) ima ravne in redue ulice, čiste in dobro potlakane, s čedaimi, belopobeljenimi, ali nizkimi hišami, katere pokrivajo same ravne strehe. Brindisi je začetna luka za vso levantsko in vzhodnoindijsko trgovino. V prostorni luki je usidranih vedno nekaj prav velikih trgovinskih parnikov raznih narodov. Drugače pa mesto nima nič primorskega značaja, ker je čisto tiho in mirno (tudi ob nedeljah), brez kričanja in vpitja premnogih raznašalcev.

(Dalje prih.)

jalistični „Vorwärts“ v Berlinu dodaje tej vesti, da je Lieske pri obravnavi izpovedal popolno resnico, da je do zadnjega hipa trdil, da ni storilec, da mu pa vse to ni nič pomagalo. — Dasi skušajo nemški listi vsi to stvar zamolčati, se jim vendar ni posrečilo preprečiti, da bi zanjo ne izvedel širši svet in sedaj govore o tem kričečem justičnem umoru tudi že francoski in angleški, italijanski in slovanski listi in ocenjajo na podlagi te dogodbe vrednost in pravičnost nemške justice. Da je na tej stvari nekaj resnice, svedoči že to, da nemška vlada ni dementirala Frankobrodske „Kleine Presse“, nego začela nekako „preiskavo“ zoper dotične sodnike. Hvala Bogu, da mi nismo „im Reiche der Gottesfurcht und frommen Sitte“, kjer imajo tako izborno pravosodje.

Dopisi.

Iz Novogamesta, 7. avgusta. [Izv. dop.] (Katoliški shod.*) Kar so naše „Dol. Novice“ že dolgo časa z vsem svojim ultra-klerikalnim navdušenjem napovedovale, kar se je par nedelj oznanjevalo z vseh dolenjskih prižnic, to se je včeraj v našem mestu brez kake posebne nesreče zvršilo. Čitali homo izvestno, da sme „kat. polit. društvo v Ljubljani“ včerajšnji dan z zlatimi črkami zapisati v svojo kroniko in kdor se ni na lastne oči in ušesa prepričal o celi stvari — no ta lahko veruje vse, kar se bo po „naših“ listih pisalo o včerajšnjem „katoliškem shodu“.

Ad rem torej. Pričakovati je bilo vsled neprestanih agitacij od strani naših gg. duhovnikov, ki so vernemu ljudstvu za ta dan obetali duševni užitek, kakoršnega še ni bila deležna sedanja generacija, da bo v zborovanje odmenjen trg natlačeno poln, — vendar je bilo udeležencev komaj kakih 2000, (seveda samih „prostovoljnih“ gostov) mej njimi pa iz celega novomeškega okraja nobeden, ki se recimo po bogastvu, inteligenciji ali — nezavisnosti odlikuje pred drugimi. Dasiravno so bili povabljeni samo „možje katoličani“, je bilo vendar tudi „katoliških“ žensk opaziti najmanj dve petini. Meščanov je bilo navzočih zelo malo, in še ti so prišli zgolj iz zvedavosti. Na govorniškem odru so bili zbrani razun par „patentovanih“ katolikov od lanskega I. kat. shoda, sami duhovniki in — župan Novomeški g. Perko, ki se je baje izvrstno počutil.

Kmalu po 3. uri popoldne odpre predsednik g. Povše zborovanje z navadnim pozdravom in odda besedo diki slovenske elokvencije g. dru. Papežu, ki je zbranim kmetom izročil prisrčne pozdrave glavarja kranjske dežele. Blagor jim, trikrat blagor srečnim Dolenjcem! Za tem je gosp. dr. Marinko čital pozdrave, kojih je došlo iz vseh krajev slovenske domovine menda celih šest, mej njimi seveda tudi od dr. Mahničarja.

Pri prvi točki dnevnega reda govoril je g. dr. Gregorič o „katoliški narodni organizaciji“. Govor njegov je bil sicer spretno sestavljen, tudi glas še dovolj močan, vendar besede njegove priprostim poslušalcem niso segle do srca. Slišali smo, kako naj se kmet organizuje, da bo zmiraj in povsod volil le „katol.“ može, ne pa lažnjivih liberalcev, ki so njega največji sovražniki; čuli smo iz govornikovih ust, da se zapeljanemu ljudstvu že odpirajo oči, — videli pa smo, da so se istemu ljudstvu ob jednem odpirala tudi usta, ker ni razumelo njegovih visokodonečih fraz. Povedal nam je govornik tudi, da ni narodnjak samo oni, ki za narod je in pije, ampak oni, ki z dejanji pokaže svoje domoljubje. Prav tako! Nehoté smo se pri tem zmislili na — našo prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda!

Kot drugi govornik je poročal gosp. Viljem Pfeifer o delovanju deželnega in državnega zbora. Kako je isti izpolnil svojo nalogo, vam ne morem poročati, ker nisem skoraj nobene besede razumel, dasiravno sem bil prav blizu njega; jednake pritožbe sem čul tudi od vseh drugih poslušalcev. Le toliko vem, da se je strašno jezil zaradi državnih dolgov.

Tretja točka dnevnega reda je bilo dra. Papeža poročilo o izvršitvi resolucij I. slov. katol. shoda. Cel govor ni bil skoraj družega, kakor koli strastni toli neukretni napadi na slovensko narodno

stranko, „ki se odlikuje samo s tem, da ni še nikoli dosegla, kar je želela“, in nesmiselna propaganda za ustanovitev novih katol. polit. društev; zlasti za ustanovitev takega društva v Novem Mestu se je g. govornik zelo, zelo zanimal. Z zadostjenjem smo pa čuli, da prava narodna slovenska stranka (pri teh besedah je prečastiti g. govornik, odloživši svoj „cviker“, zamišljena-otožno pogledal proti nebu) ne bo zginila iz pozorišča, da bo večja ali manjša tropa vedno ostala.

Za njim je poprijel besedo Topliški župnik g. Babnik in po grozno dolgem uvodu začel premlevati naše domače razmere, odbijal od sebe in svoje stranke priimek „brezdomovinec“, govoril o obisku ljudskih šol, neznosnih davkih, preseljevanju v Ameriko in kar je takih hvaležnih predmetov več. Najedenkrat pa vpraša zbrane poslušalce, če verujejo, da so on in njegovi tovariši njih najboljši prijatelji in če jim torej popolnoma zaupajo? Nič odgovora!! — Še-le ko je govornik isto vprašanje ponovil, spomnili so se previdno mej trope ljudstva posamez postavljeni duhovniki, kaj jim je storiti in mu začeli glasno pritrjevati; pridružilo se jim je potem seveda tudi nekaj kmetov, — kajti exempla trahunt!

S tem je bil dnevni red končan. K posameznim nasvetom oglasil se je gosp. dr. Krek iz Ljubljane in neusmiljeno mahal po glavah (z rokama samo po zraku) teh brezvernih liberalcev, ki hočejo zopet upeljati suženjstvo, kakoršno je obstojalo pred Odršenikovim prihodom. Pozornost je vzbujala močno naglašena fraza: „Nobena sila ne bo več ločila Vas od nas in nas od Vas!“ Koga je g. dr. Krek s temi besedami mislil, pa ogromni večini njegovih poslušalcev očitno ni bilo jasno.

S „Slava“ in „Živio“-klici na sv. Očeta Leona XIII. in presv. cesarja se je zaključilo zborovanje potem, ko je še gosp. dr. Marinko predlagal, da se zakliče predsedniku, „ki si je že pridobil ogromnih zaslug bodisi za avstrijsko državo, bodisi za Slovence“, — gosp. Povšetu „Slava!“

Koliko dobička in duševnega užitka so poslušalci od tega shoda imeli, pričale so dovtipne govorice domu odhajajočih; takisto se je nekako slišalo, da ves „špas“ ni izplačal dolgega pota in zamujene časa. Vsak je vedel le toliko povedati, da je bilo govornjeno o veri, katera je baje nekje v strašni nevarnosti in „da se bodo zdaj davki znižali“; če se bo slednje v resnici zgodilo, — to prepuščamo previdnosti gg. dra. Papeža in Povšeta. — Z Bogom in zaradi takih shodov še nikarite obupati gori v beli Ljubljani!

„Slovensko pevsko društvo v Ptuj“.

(Konec.)

V seji dne 10. februarja 1893 določile so se pesmi, ki se bodo pele pri prihodnjem koncertu. Razvidijo se te pesmi iz programa današnje slavnosti.

Veliko preglavice in pretresovanja delala je odboru godba, in priznati se mora, da so v tem obziru take težave in sitnobe, katerih človek, ki blizu ne stoji, niti prav presoditi ne more. Narodne godbe na Spodnjem Štajerskem nimamo, vojaške godbe že lansko leto ni bilo mogoče dobiti; ako se najme godba iz nasprotnega nam tabcrja, bati se je zmirom hujskanja, ki je naperjeno na to, da se nam godba v zadnjem trenutku odpove in da na cedilu ostanemo. Na drugi strani mora pa odbor vselej uvaževati to, da so dimenzije tega koncerta tako velikanske, da brez dobro uvežbane godbe shajati ne moremo. Z ozirom na to obrnil se je toraj odbor do Ptujkega muzikaličnega društva, ki nam je radovoljno prepustilo godbo. Razvidi se iz tega, da še niso v vseh mestih na Spodnjem Štajerskem naši nasprotniki tako zaslepljeni, da bi trdili, da je umetnost monopol samo jednega naroda in da umetnost brez politike shajati ne more. Treba bo pa po mnenji odbora skrbeti za to, da se zavoljo godbe v kratkem času nekaj ukrene, in opozoriti merodajne faktorje na to, da se osnuje bodisi v srečišču naše Slovenije ali kje drugje godba, na koje naltonjenost smemo vsigdar računati.

Stanje udov se ni spremenilo, in sedaj je tako le: častnih udov je 6, ustanovnikov je 7, izvršujočih udov je 251, podpirajočih 134, vseh skupaj 398.

Društvo stoji sedaj v 9. letu svojega obstanka, in kakor se vidi, je podlaga društva prav čvrsta. Odbor pa si je moral vendar tudi svest biti, da le čisto velja in da se namen društva tem ložje doseže, čim močnejši utis ima vsakoletni veliki koncert na

občinstvo. Z ozirom na to obrnil se je odbor do več pevskih društev, naj se udeležé letošnjega koncerta, in odzval se je „Slavec“ in pevsko društvo v Litiji. Omenjeni društvi sta radovoljno sprejeli ta predlog; hvala njima za to!

Odbor moral se je pečati tudi z vprašanjem, kdo bi se naprosil k velikemu koncertu za pevodjo, in obrnil se je do g. profesorja Gerbiča, ki je na to prevzel vodstvo velikega koncerta. Ime njegovo jamči za dober vspeh, saj kdor je le količkaj izvežban v petju in glasbi, in kdor je Slovenec, mu to ime ne sme neznao biti. Najsrčnejša hvala mu za njegov trud!

Omeniti moram še, da je poklonil g. Vaupotič društvu geslo, katero se je z veseljem sprejelo. Da se pa muzikalična komada večecenjenega g. Vaupotiča nista mogla sprejeti v program, je odbor iskreno obžaloval. Ta dva komada prirejena sta samo za „Streichkonzert“ in v tem obziru nam godba ni mogla ustreči, razun tega bi bili morali mi stroške za dotične vaje plačati. Imenitnemu veččaku gosp. Vaupotiču naj bo tukaj očitna hvala izrečena za njegov trud!

Ni moja naloga drugih malenkostij tukaj omenjati in poročati o posameznih dopisih, ki so se kurentno reševali in ki imajo več ali manj samo notranjo vrednost. Toliko smem reči, da je odbor skušal ustreči vsaki želji. Ali je to dosegel ali ne, o tem mi ne pristoji sodba. Imel je najboljšo intencije in če tukaj ali pa tam uspeh ni bil dovoljen, ali če se je tukaj ali pa tam kaj prezrlo ali napačno uredilo, pač misli odbor, da se mu to prizaneso. Tolaži se odbor v tem obziru z besedami: in magnis et voluisse sat est.

Konečno obrača se odbor do vseh gospodov poverjenikov in članov, sploh do vsega rodoljubnega občinstva z uljudno prošnjo, da naj se društvu obrani tista blagonaklonjenost in tista požrtvovalnost, katera nam je pomogla, da je društvo dostiglo to stopinjo. Društvo bode obhajalo pribodnji desetletnico obstanka in hoče napeti vse sile, da svetu pokaže, da pri nas petje ne stagnira. Če bo treba, bode odbor tudi apeloval na izvauredno denarno podporo samo radi tega, da radi godbe ne bo več tistih vznemirjajočih, hudih, strastnih naporov, ktere smo morali ravno v pretečenih dneh videti, ko je hujskalo nasprotno časopisje proti našemu koncertu, in ko so zabavljali zaslepljeni nasprotniki na naš koncert, samo zato, da bi se nam izjalovil. Mi smo pa ostali pogumni, neustrašeni, hladnokrvni. Resno je življenje, a umetnost vesela, radi tega pa sklenem svoje poročilo s prekrasnimi besedami našega pesnika:

„Oj, stvarnica, usliši moje želje!
Srce mi drugo v pisi mlade vsvari!
Če ne, pa petja sladki dar podari!“

Blagajnik g. Fr. Copf je poročal o denarnem stanju društva. Dohodkov je bilo: Imetek v blagajnici 450 gld. 10 kr., vstopnina pri lanskem koncertu 307 gld. 75 kr., obresti 14 gld. 36 kr. uduina 227 gld. 6 kr., skupaj 999 gld. 27 kr. Stroški so znašali: Za lanski koncert 600 gld. 43 kr., za prepis in tisk muzikalij 83 gld. 80 kr. razni stroški 46 gld. 18 kr. skupaj 730 gld. 41 kr.; gotovi preostanek v blagajni znaša torej 262 gld. 86 kr.

Oba poročila vzela sta se na znanje in odobrila in se je potem zaključilo zborovanje, ker ni nikdo stavil kakega posamičnega predloga.

Domače stvari.

— (Tridesetletnica čitalnice v Kranji.) Vzpored velike slavnosti, ki jo priredi narodna čitalnica v Kranji v nedeljo dne 13. t. m. s prijaznim sodelovanjem „Ljubljanskega Sokola“, pevskega društva „Ljubljana“ in domačega mešanega zbora je nastopni: 1. Ob polu 12. uri dopoldne na „Stari pošti“ skupni vsprejem in pozdrav vseh tekom dopoldneva došlih društev. 2. Ob 12³/₄ uri popoldne na kolodvoru vsprejem z Ljubljanskim vlakom došlih društev in gostov. 3. Potem sprevid vseh društev z zastavami in godbo po mestu, pred mestno hišo pozdrav po županu g. K. Šavniku. 4. Ob 2. uri popoldne slavnostni banket na vrtu gostilne g. P. Mayr-ja mlajšega. — Kuvert za osebo 1 gld. 50 kr. Udeleženci javijo naj se do 12. avgusta t. l. pri čitalničnem odboru. 5. Ob 5. uri popoldne javna telovadba s l. Ljubljanskega „Sokola“ na mestnem trgu. 6. Ob 6. uri popoldne pohod Preširnovega

*) Mi smo že včeraj objavili daljše poročilo iz peresa odličnega slovenskega rodoljuba o tem preimenitnem „dolenjskem prazniku“ vendar pa se nam je videlo umestno dati prostora tudi tu sledečemu poročilu od druge strani, obsegajočemu marsikatero nove podrobnosti o epohalnem govorniškem turnirju Novomeškem, katerega se je udeležil zares svet zlasti tudi posvetnih slovenskih politikov in mislecev. Opomba uredništva.

in Jenkovega groba. 7. Ob 7. uri popoldne na vrtu gostilne g. P. Mayr-ja mlajšega koncert, obsegajoč slavnostni govor g. dr. I. Tavčar-ja, petje sl. pevskega društva „Ljubljana“ in domačega mešanega zbora. — Podrobni program razdajal se bode pri blagajni. — Vstopnina 30 kr. za osebo. 8. Ob 9. uri zvečer v društveni dvorani ples, vstopnina 30 kr. za osebo; na vrtu prosta zabava. Čisti donesek slavnosti uporabljal se bode v olupšavo Preširnovega nagrobnega spomenika. Glede na ta namen se vsprejme hvaležno vsako preplačilo. — Pri banketu, med posameznimi točkami koncerta in pri plesu svira sl. godba c. in kr. domačega pešpolka št. 17; pri vsprejemu, sprevedu, telovadbi in večerni zabavi na vrtu pa sl. Domžalska godba. — Potovalna pisarna g. J. Pavlin-a priredi iz Kranja v Ljubljano poseben vlak, ki bode odbajal iz Kranja dne 13. avgusta t. l. po noči ob 11. uri. Cene kakor navadno. P. n. udeleženci tega vlaka blagoveliho naj se z voznimi listki oskrbeti pri prireditelju vlaka ali pa pri g. Cof-u v Kranji.

— (Tridesetletnice „Narodne čitalnice v Kranji“) udeleži se tudi korporativno s zastavo „Narodna čitalnica v Škofji Loki“ in „Bralno društvo“ iz Senčurja pri Kranji. Dosedaj oglasilo se je 16 narodnih društev, koja se udeležé slavnosti dne 13. t. m.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Gdčna Milka Mankoč iz Trsta (zdaj v Grižah pri Celji) poslala je 14 kron nabranih v prijateljskem krogu v Mariboru pri pevski slavnosti; darovali so po dve kroni: č. gg. dr. Medved, L. Hudovernik, dr. Marolt, drd. Pukl, Alojzij Arzenšek, gdčni Terezina Širca in Milka Mankoč. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Promocije.) Na Graškem vseučilišču bilo je meseca julija promoviranih 6, v tekočem šolskem letu sploh pa 8 Slovencev, ki so bili vsi člani akad. društva „Triglava“ v Gradcu in o katerih smo poročali svoječasno. Čestitamo!

— (Domača umetnost.) Zadnja številka ilustrovanega Zagrebskega leposlovnega lista „Vie-nac“ prinaša slike umotvorov „Tragedija“ in „Komedija“ našega domačega umetnika Grangla, ki se nahajajo na pročelji našega novega gledališča.

— (Promenadni koncerti.) Tekom meseca avgusta bodeta samo dva promenadna koncerta vojaške godbe, namreč dne 10. avgusta v Tivoliju ob 1/2 6. uri popoldne in dne 13. avgusta ob 1/2 12. uri dopoldne v Zvezdi.

— (O čudnih razmerah na Kamniški železnici) nam poroča prijatelj našega lista: Izletniki, ki so se vozili minulo nedeljo ob 6. uri v Ljubljano, morali so v nekaterih vozeh stati ves čas z odprtimi dežniki. Srečen je bil, kdor ga je imel, drugače je bil ves moker. Opravičena je pač želja, da bi slavno vodstvo državne železnice, katere vozovi v naših krajih že itak niso preveč udobni, take zračne vozove uporabljalo za kraje, kjer nimajo dežja. Morda se vendar enkrat jemlje ozir na opravičene vsestranske pritožbe in se kaj ukrene za večjo udobnost vozečega se občinstva.

— (Posebni vlak v Marjino Celje.) V Marjinem Celju bode, kakor se nam poroča, slovenske romarje vodil preč. g. dr. Medved, stolni vikar v Mariboru, ki bo tudi daroval romarsko sv. mašo v Neubergu in romarjem slovenski pridigoval v Marjinem Celju. Posebni vlak odhajal bode iz Ljubljane v petek dne 11. t. m. ob 6:50 zvečer ter ostajal na vseh postajah in vozil brez premembe vozov do Neuberga, kamor dospe v soboto 12. t. m. ob 5:05 zjutraj. Po daritvi romarske sv. maše v farni cerkvi in zajutreku v gostilni „zur Post“, kjer bo tudi obilno število vozov na romarje v Marjino Celje čakalo, bode takoj odhod. Pešcem je oskrbljen zanesljiv vodja za bližnjo pot. Ob dohodu v Marjino Celje bode slovesni vzprejem, večernice in naznanjene druge svečanosti. Stanovanj je mnogo oskrbljenih. Skupni odhod bode v ponedeljek 14. t. m. zjutraj, z slovesnim sprevedom, sicer pa se vozi nazaj v 14. dneh z vsakim vlakom razun brzovlaka. Tudi od Münzschlussa do Dunaja in nazaj je vožna cena za več kot polovico znižana (gold. 2:60 v III. in gold. 3:90 v II. razr. tje in nazaj). Vsakoršna pojasnila daje vožnje uravnavatelj gosp. Paulin v Ljubljani in pri vlaku.

— (Ljubljanski obrti) meseca julija letos pričeti: Katarina Slana, kramarija; Jakob

Velkavrh, Avguštin Jenko, Miroslav Pauer, pekovski obrt; Marija Golar, Marjeta Kropin, Terezija Skubic, Josip Pirnat, Marijana Zarnik, Marija Zajc, Josip Žgur, Marija Mrčnik, Antonija Snoj, in Jožefa Karlini, branjerija; Oroslav Dolenc, kuhanje brinjevca; Johana Voučar, modistovski obrt; Jakob Kramar, krojaški obrt; Neža Zajec, sejmarstvo s kramarskim blagom; Valentin Kuga, prodaja premoga in drv; Ignacij Železnik, čevljarški obrt; Ludovik Marchi, izdelovanje in prodaja kipov iz mavca; Miroslav Pauer, prodaja moke; Marija Krašna, Ana Krašna in Johana Košir, prodaja sadja; Ivan Kosjek, starinarska obrt; Valentin Jarc, trgovina s senom, slamo, klajo in ovsem; Jožef Velikajna, starinarski obrt; Marija Cizerle, kramarija z galanterijskim blagom.

— (Na včerajšnji živinski semenj Ljubljanski) prignalo se je skupaj 753 glav, namreč 417 konj in volov, 261 krav in 75 telet. Kupčija je bila srednja, zunanijb kupcev za govejo živino ni bilo, nekoliko bolja je bila kupčija s konji, ker je prišlo nekaj Italijanov, a tudi ta kupčija ni bila nič kaj živahna.

— (Umrli je) v Št. Vidu pri Lukovici dré 6 t. m. po dolgotrajni bolezni tamošnji posestnik gosp. Jurij Škofic, bivši mnogoletni župan na Prevojih ter načelnik cestnemu odboru Brdskemu. Rajniki je bil brat že pred leti umrlega župnika in pisatelja slovenskega Janeza Škočica. Bil je obče spoštovan in pri prebivalstvu svojega okraja jako upliven, zaupen mož. N. v m. p!

— (Novo ognjegasno društvo.) Pri občnem zboru novega društva „požarna bramba v Kropi“ bili so voljeni: gosp. Josip Jalen, načelnikom; Ivan Jalen, namestnikom; V. Šolar, blagajnikom; Fr. Pibrovce, tajnikom. Prepotrebno novemu društvu želimo mnogo dobrotnikov in podpornih udov! Druzih dohodkov žal, društvo nima, brez podpor pa si tudi ne more ni orodja, ni nove prepotrebne brizgalne, ni cevi omisliti!

— (Tamburaši iz Čabra) odpotujejo dne 13. t. m., ter prirede v nekaterih mestih in trgih po Notranjskem koncerte, na kar smo naprošeni opozoriti slovensko rodoljubno občinstvo. Koncerti bodo: Dne 13. t. m. v Starem trgu, dne 14. v Cerknici, dne 15. v Postojini, dne 16. v Ribnici, dne 17. v Sodražici in dne 18. v Kočevju. Iz Kočevja pojdejo na Brod na Kupi, kjer prirede zadnji koncert in se vrnejo domu. Tamburaši, njih osem mladeničev od 15—28 let, nastopijo v hrvatski narodni obleki in so, kakor se nam poroča, prav izborno izvežbani. Občinstvo bode torej imelo gotovo izreden užitek.

— (Skrajna nesramnost.) Švabska predrznost ne pozna nikakih mej, zlasti ne, kadar je izkazati sovraštvo napram Slovanom. V tem oziru se posebno odlikujejo tisti štajerski in koroški re-negatje, ki žive na slovenskih tleh in se s slovenskim kruhom krmijo, pa se imenujejo Nemce ter nas neprestano izzivljajo in žalijo. Ko bi mi ne bili golobje narave, nego bi izbijali klin s klinom ter pri vsaki perfidnosti, pri vsakem žaljenju, pri vsakem napadu vračali šilo za ogojilo, potem bi zamogli s temi ljudmi konverzirati samo s pomočjo pasjih bičev. Ali mi smo ponižni in pohlevni, — vse preveč. To se je videlo te dni v Slatini na Štajerskem. V tem prelepem slovenskem kraju, kjer se mudi v vsaki sezoni cela vrsta odličnih Hrvatov, tu, kjer se sedaj zdravi največji sin hrvatskega naroda, po vsem svetu sloveči škof Strossmayer, tu se je hrvatskim tamburašem iz Zagreba prepovedalo naznaniti svoj koncert s hrvatskimi lepaki! „Obzor“, kateri to naznanja, ne pové, kdo se je predrznil, izdati to prepoved, so dimo pa da topliško upraviteljstvo. Vsak rovtarski zarobljenec slovenske narodnosti bi imel toliko obzira na svoje goste, od katerih ima velikansk dobiček, da bi jih vsaj ne žalil, samo nemčurska svojat, katera gospodari na Slatini, si sme kaj takega dovoliti. Pričakujemo, da se bode ta stvar pojasnila, upamo pa tudi, da se bodo poslanci v dež. zboru že enkrat lotili teh razmer, pa ne z glačé rokovicami.

— (Južnoštajerska hranilnica v Celju) je imela z dnem 28. julija prvi milijon goldinarjev efektivnih hranilnih ulog. Čestitamo!

— (Vabilo k letnemu zborovanju ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Juriji ob juž. železnici) dne 13. avgusta t. l. ob štirih popoldne pri „Cestnem Jožetu“ z običajnim vzporedom. Posebna vabila

se ne bodo razpošiljala. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Družba sv. Cirila in Metoda za Istro.) jedva ustanovljena, začela je že delovati ter je v Baderni (Mompaderno) pri Poreču kupila pripravno poslopje za društveno šolo. Baderna šteje do 900 prebivalcev ter je v največji nevarnosti, da se potopi v morju italijanstva. Nova šola s hrvatskim učnim jezikom, ustanovljena še o pravem času, utegne rešiti to važno narodno postojanko. Čestitamo načelstvu bratske družbe isterske na tem uspehu, kajti že to je znaten uspeh, da se je ustanovitev šole sploh omogočila. Lahonska stranka rohni in se peni v onemoglem srdu, laški novinarji pa vihte svoje brigantske stilete proti odbornikom, in to je najsijajnejši dokaz, da je družba sv. Cirila in Metoda za Istro koj s prvim korakom stopila strupenemu lahonskemu zmaju na glavo. Z isto tako radostjo, kakor ta uspeh družbinega odbora, beležimo „Obzorjev“ v ponedeljek priobčeni članek „Naši prinosi za prosvjeto“, v katerem roti hrvatski narod, naj družbo sv. Cirila in Metoda v Istri izdatno podpira makar bi se radi tega moralo za nekaj časa ustaviti zbiranje dobrovoljnih prispevkov v druge narodne svrhe.

— (Ljudski shod) bode v nedeljo dne 13. avgusta na vrtu gostilne „All' Operaio“ pri sv. Jakobu v Trstu. Kakor javlja „Edinost“, katera priobčuje oklic prirediteljev, razpravljalo se bode na tem shodu o položaju delavskega stanu, o splošni volilni pravici in o mladočeškem predlogu glede volilne reforme.

— (Nov Lloydov parobrod.) V nedeljo izpustili so v Trstu v morje novi Lloydov parobrod „Metković“, ki bode vozil po dalmatinski obali. Ker je zgrajen jako plitvo, vozil bode lahko tudi po Neretvi do Metkovića.

— (Trgovina z dekleti.) V Trstu prijeli so na parobrodu „Vorwärts“ dva potovalca, ki sta se hotela odpeljati v Aleksandrijo v družbi dveh mladih deklet. Rekla sta sicer, da sta omenjeni njihovi soprogi, ker se pa popis oseb na popotnih listih ni strinjal, sumi policija, da le tržita z dekleti in je ustavila vse štiri.

— (Razpisane službe.) Pri glavnem carinskem uradu v Ljubljani izpraznjeno je mesto carinskega oficijala v X. čin. razredu, oziroma carinskega asistenta v XII. č. r. z dohodki dotičnih razredov in carinskega praktikanta z adjutom letnih 300 gld. Za poslednje mesto se zahteva, da so prosilci dovršili višjo gimnazijo ali realko in se izkažejo z zrelostnim ali enakim spričevalom. Prošnje do dne 26. t. m. pri predsedstvu fin. vodstva v Ljubljani. — V področju c. kr. policijskega vodstva v Trstu so razpisane nastopne službe. Dve mesti policijskih višjih komisarjev z dohodki VIII. čin. razreda, dve mesti pol. koncipistov z dohodki X. č. r. eventuelno dve mesti pol. komisarjev z dohodki IX. č. r., dalje dve mesti pol. koncipistov in dve mesti pol. konceptnih praktikantov z letnim adjutom 600 in 500 gld. Zahteva se poleg znanja nemškega in italijanskega tudi znanje slovenskega ali srbsko-hrvatskega jezika. Prošnje do dne 31. t. m. pri predsedstvu c. kr. policijske direkcije v Trstu.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Émile Zola in pater Didon.) Kdor prebira „Slovenca“ ali celó „Rimskega Katolika“, naletel je že večkrat na kako ostro besedo o pogubnem uplivu Zolinih romanov in kdor teh del ne pozna ter je vaje verjeti, kar pišejo naši od Boga postavljeni voditeljčki, ta si predstavlja Zolo kot neke vrste Hugona Schenka ali vsaj Dimeža. So-trudniki imenovanih listov so seveda svojo modrost zajeli iz obskurnih nemških in italijanskih listov, a baš da dokažemo, kako abotno je njihovo čenčanje o spisih, katerih niti čitali niso, hočemo navesti mnenje slovečega katoliškega duhovnika francoskega, jezuvita Didona, ki je na glasu kot najznamenitejši francoski propovednik. Ta pater Didon piše: „Primoran sem bil čitati Zolina dela. Naredila so name nenavaden utis, obudila so grozo in občudovanje. Zola zasluži bolj občudovanje nego zaničevanje. Jaz mu ne morem očitati, da bi hotel čitatelja spriditi. On je, ne da bi to vedel, propovednik in kristijan, on je manj nemoralen kakor Georgea

Sand in morda celo manj nevaren kakor Bernardin de Saint Pierre. — Tako sodi odlični duhovnik, kar pa je najbolj značilno in kaže o temeljitem premišljevanju, je to, da daje Didon Zoli prednost pred pisateljem „Pavla in Virginije“, katero delo je pod duhovniškim okriljem izšlo že skoro v vseh jezikih in tudi v slovenščini!!

* (Nova knjiga Leva Tolstega.) Sloveči ruski pisatelj grof Lev Tolstoj dokončal je te dni znamenito socijologično delo „Bog v človeku“, katero izide ob jednem v ruskem in v angleškem jeziku. Londonski listi javljajo, da je to zadnji spis, v katerem se Tolstoj bavi s socijalnimi razmerami sedanje človeške družbe ter da je komunistično nadahnjeno.

* (Grozna nevihta) uničila je minulo soboto skoro vso žetev na srednjem Štajerskem, kar je bilo še na polji. Najhuje je bilo okoli Gradca. Dragoceni nasadi v deželni kmetijski šoli v Krottendorfu so popolnoma opustošeni. V vasi Gösting nastala je taka povodenj, da so ljudje komaj rešili golo življenje. V hišah je škoda velikanska, v hlevih pa je utonila vsa živina. Tudi več ljudij je prišlo ob življenje in so dozdaj našli šest mrličev. Mnogo prebivalcev je prišlo popolnoma na beraško palico. V Wildonu bila je toča tako silna, da je ležala več čevljev visoko in da pošta ni mogla odpeljati se. Železnica mej Gradcem in Köflachom je na več krajih poškodovana.

* (Umor in samomor.) V Brnu ustrelil je 33letni konservatorist E. Srna svojo 18letno ljubimko Marijo Svejnoho na ulici, potem pa samega sebe. Uzrok groznemu činu je baje, da nista mogla stopiti v zakon.

* (Ameriška gledališča.) Praktični Amerikanci obiskujejo samo gledališča, v katerih se jim ponuja krepka duševna brana. Gledališki ravnatelji uvažujejo to okolnost in skrbé vedno za senzacije novosti. Tako je v Novem Yorku neki gledališčni ravnatelj najel dva ravno iz zapora prišla sloveča tata; nastopila bočeta na odru v novi melodrami v nalašč za njiju spisanih in komponiranih ulogah in mej drugim na odru ulomila po vseh pravih svoje umetnosti v železno blagajnico. To se bo vršilo s spremljevanjem godbe. Občinstvo se za to novo delo silno zanima, čemur se ni čuditi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 9. avgusta. Okrajni zastop Ptujski volil danes v okrajni šolski svet narodne kandidate. Izvoljeni so: Dr. Ploj, notar Ožgan, okrajni načelnik Želenik, posestnik Anton Gregorič, poštar Kosér. Za zgradbo železnice Ptuj-Krapina dovolil 3000 gld. subvencije, po predlogu zastopnika Gregoriča pod tem pogojem, da so napisi postaj ter proge tudi slovenski in da sprevedniki imena postaj kličejo tudi slovenski.

Dunaj 9. avgusta. Uradni list prijavlja lastnoročno pismo cesarjevo, s katerim se izroččačasno vodstvo vojnega ministerstva fml. Merklu.

Dunaj 9. avgusta. Križarka „Cesarica Elizabeta“ je priplula v Yokahamo.

Praga 9. avgusta. Včeraj se je županu dostavila namestniška naredba, s katero se prepoveduje nadalnje napravljanje samočeških javnih napisov ter se zakazuje, da je že napravljene samočeške napise odstraniti in nadomestiti z dvojezičnimi, čim postane naredba pravoveljavna. Namestništvo utemeljuje svojo naredbo s čl. XIX drž. osn. zak. ter pravi, da je Praga središče dežele, v kateri prebivata dva naroda, da živi v mestu precejšnja nemška manjšina in da so dvojezični napisi sploh v javnem interesu potrebni. Mestni svet je sklenil pritožbo na ministerstvo. Prebivalstvo silno razburjeno.

Kodanj 9. avgusta. Nadvojvodinja Stefanija odpotovala na Dunaj.

Beligrad 9. avgusta. Preiskovalni odsek skupščine je izdelal svoje poročilo. Ni dvoma, da bo skupščina odobrila zatožbo.

Peterburg 9. avgusta. Od 23. julija do 5. avgusta primerilo se je v Nižnijnovgorodski guberniji 258 slučajev kolere; mej temi 102 s smrtnim izidom. V Varšavi se je doslej primeril jeden slučaj, v Harkovu štirje.

Montpellier 9. avgusta. Od 5. avgusta primerilo se tukaj sedem slučajev kolere.

London 9. avgusta. Poslanska zbornica zavrgla brez glasovanja Chaplinov predlog, naj se zaključi zasedanje ter pritrdila Gladstoneu, ki je izjavil, da vlada ne privoli v zaključenje, dokler ni rešena home-rule predloga in drž. proračun.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati boleti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—10)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

8. avgusta.

Pri **Malič**: Reichhold, Kropper, Wurmbrand, Hacka, Rudolf, Ullman z Dunaja. — Baron Codelli, Verderber, pl. Müller iz Trsta. — Ranzinger iz Celja. — Goljevšek iz Gorice. — Dr. Vogl iz Gradca. — Freund iz Prage. — Gustig iz Rudolfovega.

Pri **Slonu**: Kreiner iz Celovca. — Lorenz, Woda, Zahn, Kaiser z Dunaja. — Tedeschi iz Trsta. — Šlj iz Vipave. — Tachauer iz Velike Kanje. — Resch iz Linca. — Wassermann iz Gradca.

Pri **južnem kolodvoru**: Pazdera iz Celovca. — Jenček iz Trsta. — Pavani iz Gorice. — Glaser iz Ljubljane. — Chalupnik iz Prage.

Umrli so v Ljubljani:

7. avgusta: Jožef Bajc, gostilničarjev sin, 2 dni, Zvezdarske ulice št. 2, oslabljenje. — Uršula Rebernik, gostija, 72 let, Emonska cesta št. 19, marasmus senilis.

8. avgusta: Antonija Tambina, uradnega sluga hči, 18 mesecev, Turjaški trg št. 4, škrlatica in davica. — Antonija Čamernik, črevljarjeva hči, 3 leta, Vegove ulice št. 9, ošpice.

V deželni bolnici:

6. avgusta: Janez Križaj, pristav državne železnice, 48 let, sična kap.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. avg.	7. zjutraj	740.8 mm.	12.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.7 mm.	22.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	740.1 mm.	16.4° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 17.1°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9 avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 96.90	— gld. 96.70
Srebrna renta	„ 96.55	„ 96.45
Zlata renta	„ 118.80	„ 118.70
4% kronska renta	„ 96.50	„ 96.50
Akcije narodne banke	„ 978.—	„ 978.—
Kreditne akcije	„ 336.25	„ 336.75
London	„ 125.20	„ 125.30
Napol.	„ 9.90	„ 9.89 1/2
C. kr. cekini	„ 5.91	„ 5.90
Nemške marke	„ 61.20	„ 61.17 1/2
Italijanske lire	„ 45.55	„ —
Papirnati rubelj	„ 1.29	„ —

Dné 8. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ —
Ogerska zlata renta 4%	— „ —
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ 25
Kreditne srečke po 100 gld.	198 „ 50
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	149 „ 75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	248 „ —

Zahvala.

Ker nam ni mogoče, se vsakemu posebe zahvaliti za mnoge dokaze iskrenega sočujja, došle nam povodom prerane smrti našega iskreno ljubljenega soproga, odnosno očeta, brata, zeta itd., gospoda

Janka Križaja

pristava c. kr. drž. želez. in postajinega načelnika dolenjskih železnic v Ljubljani

od mnogih strani, od blizu in iz daljine, izrekamo tem potem vsem svojo najpristranejšo zahvalo, zlasti se zahvaljujemo darovateljem obilnih prekrasnih vencev, mnogobrojnim udeležencem pri pogrebem sprevodu, spoštovanim gospodom železniškim in drugim uradnikom in poduradnikom, železniškim služabnikom, kakor tudi gospodom pevcev pevškega društva „Ljubljane“ za ginljive žalostinke. Vsem vkupe in vsakemu posebe še jedenkrat prisrčna hvala!

V Ljubljani, dné 9. avgusta 1893.

(824) Žaluoja rodbina
Križajeva.

Zahvala.

Globoko ginjenega srca se zahvaljuje podpisavec vsej p. n. gospodi za zadnjo čast, izkazano njegovemu sinu

Jerneju

s tem, da so ga spremila do zadnjega počivališča. Posebno zahvalo izreka gospodu polkovniku domače polkovnije, ki je poslal vojaško godbo; mnogobrojno zastopnemu slavnemu častniškemu zboru; prečastiti župni duhovščini; c. kr. državnim uradnikom in vsem drugim udeležencem pogrebne spreveda. Isto tako se zahvaljuje za iskreno sočutje, izkazano mu mej pokojnikovo boleznijo, in za mnoge lepe darovane vence, kar je krvavečemu srcu težko prizadetega očeta saj nekoliko olajšalo to prebrtko izgubo.

V Ljubljani, dne 9. avgusta 1893.

(822) Jakob Gestrin,
c. kr. carinski nadoficijal v pok.

Prisrčno zahvalo

izrekam podpisavec vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojno udeležbo pri pogrebem sprevodu po nepozabnem iskreno ljubljenu rajnkem očetu, gospodu

Juriju Škoficu

posestniku v Šentvidu pri Brdu.

Istotako se iskreno zahvaljujem vsem darovalcem vencev, kakor tudi gg. pevcem za ganljivo petje, ter slavnemu ognjegasnemu društvu Lukoviškemu za udeležbo pri pogrebem sprevodu.

V Šentvidu, dne 9. avgusta 1893.

(823) Žaluoja sin
Vekoslav.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Gmf, Pariz, Steyr, Linca, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linca, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoludne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih.)

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—171)

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—31)

R. RANZINGER,

speditér c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Kdor najde in hitro odgovori, si lahko pridobi lepo zlato remontoir-uro za gospode ali pa jedno sledečih premij.

Nobena loterija. Reelno. Več sto zahvalnic in pobotnic o sprejetih premijah je pri nas na vpogled.

Lastniki „Milk Cream Soap“ dajo osobam, ki v zraven stoječem obrisku razpoznavajo soprogo, taščo in otroka Angleža, sledeče premije:

1. pr. zlata remontoir-ura za gospode.
2. pr. mična zlata urica za gospe,
3. pr. mična francoska ura stalnica,
4. pr. ura stalnica z godbo,
5. pr. 12 metrov svilene ali volnine,
6. pr. lepa srebrna žepna ura,
7. pr. fina švicarska ura,
8. pr. zlat prstan s prstnim kamenom.
9. pr. jaška z godbo,
10. pr. 10 kartonov mlečnega crème-mila

in razven tega 10 sledečim osobam: likerno namizje, zlate prstane itd.

Vsak, ki se poganja za te premije, mora obrisek izrezati in s svinčnikom na glave, ki jih je spoznal, napraviti križ in po poštni nakaznici 70 kr. ali pa 75 kr. v pisemskih znamkah za 1 karton (3 komade) mlečnega crème mila poslati na sledečo adresu:

P. Villain & Co.

THE MILK CREAM SOAP

Praga, Jungmann-ove ulice št. 9 nova.

Tudi morajo v leuem voglu na zavitku čas, kdaj je bilo na pošti oddano, zabeležiti, ker je pečat pošte pri tem merodajen. Oseba, ki prva da na pošto pravo rešitev, dobi 1. premijo, potem sledijo drugi v pravilnem poredju. Vse premije razdeljevale se bodo vestno in na najpopolnejše zadovoljstvo občinstva; imena prvih 20 oseb se bodo obznanila v 15 dneh v tem časopisu z našim oglasom.

Posebne premije dobé tisti, ki so nam na temelju dokazov pomogli, uvesti naše milo. S temi premijami si ne bodo nihče nakopal nikakih večjih stroškov. Premije se dajo jedino le v svrhu razpečavanja in uvedenja mlečnega crème-mila in da se svet seznaní s tem milom, ki je brez kvarnih, jedkih tvarin narejeno iz čistega, neposnetega kravjega mleka; to je najnaravnejše, najprijetnejše, najčistejše in najvarčnejše milo, ki sploh eksistuje. Ono podaja zdravje, lepoto in svežost in dela polt nežno in mehko liki baržunu. (817)

Spreten pisar in izvežban komptoirist

vešč slovenskega in nemškega jezika — išče službe.

Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod „100“. (820—1)

Terezija Eger.

Zaloga

vsake vrste svilnatega blaga, trakov, čipek, modrcev, srajc za turiste, volne, bombaža, ovratnikov, kravat, predpasnikov, otročjega perila.

Vse priprave za krojače in šivilje. Svilnato blago (818—1) po jako znižani ceni.

Sv. Petra cesta št. 6.

Trgovski pomočnik

vešč slovensčine in nemščine, vzprejme se takoj v trgovino z mešaním blagom pri Jakobu Lavrenčič-u v Sodražici (Dolenjsko). (814—2)

Pes

(Mops) rumen z rujavim gobcem, srednje velikosti, se je izgubil dne 28. julija zvečer, ko je njega lastnica odpotovala na Gorenjsko. — Tisti, ki ga je našel, naj to blagovoli naznaniti pod naslovom „C. T. poste restante Idrija“. (821—1)

Poštni odpravitelj in telegrafist

išče službe.

Ponudbe naj se pošljejo „poste restante F. L. 10 v Sežano na Primorskem“. (819—1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne 694—11)

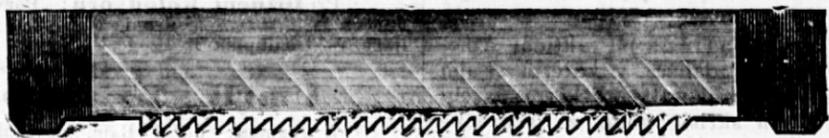
zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadatr.

Ljubljana

Mestni trg št. 10.

Ljubljana

Mestni trg št. 10.

Najboljše in najceneje

kupuje se

železo, železnina, okove, cement itd.

pri

Andrej Druškoviču

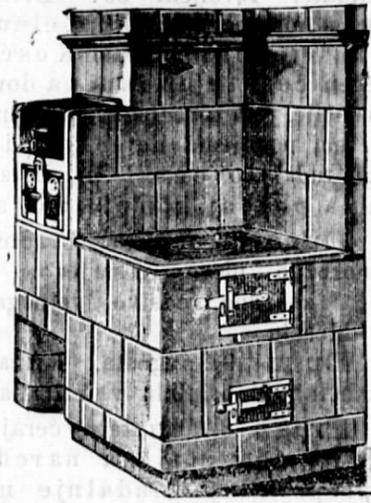
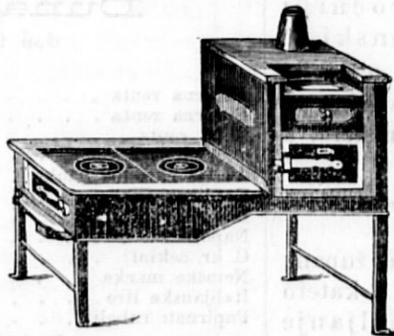
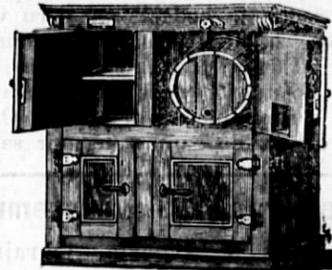
v Ljubljani

na Mestnem trgu st. 10.

Zaloga

nagrobnih križev, štedilnikov, finih žag, ledenic

(541—16) po najnižji ceni.

Za želodec.

(332—33)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gl.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepi, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

Amerika, Afrika, Avstralij

Ilustrovan vožnji red, zemljevidi, opisi, kakor tudi prospekti najglasovitejših brzo in pošto parobrodskih prog se dobé zastoj pri centralnem bureau za prekomorski promet

W. Raydh & Co., 1 rue au Suere, Antwerpen.

(703) — Treba je natanko povedati, kam se namerava potovati. — (6)

Važno za službujoče osobje!

Opravljanje lišnih poslov, hitra prememba v temperaturi; toplota, mraz, mokrota, voda, zrak prouročajo prav lahko, (602—1)

da postane polt jako rdeča.

Če se pa vrh tega rabijo za toileto še ostra mila, ki v sebi sodržujejo sodo, potem je nezljubna posledica, da postane polt hrapava in da se poka, zlasti so pri tem prizadeti roki in obraz. Te neugodnosti moči je oslabiti, deloma celo povsem zaprečiti, če se poslužujemo pri toileti voljnega

Doering-ovega mila s sovo.

Jako je čistilno, ne sodržuje kiselin, za kar smo porok, dela polt mehko in voljno, ne peče in ne razteza po umivanju, ter ubrani, česar prouročujejo malovredna mila, namreč da polt pred časom ne zvene in ne omlahne.

Gledé cene 30 kr. od komada je Doering-ovo milo s sovo še zmira ceneje, nego ona mila, ki sicer manj stanejo, katerih se pa še jedenkrat toliko odniva. Ne potrosi se ga niti za jeden krajcar na dan.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Wien, I., Lugeck Nr. 3.

DR. JOS. DERČ

stanuje od 6. t. m. naprej (810—2)

na Starem trgu, Florijanske ulice št. 1.

Preselitev in priporočilo.

Z dnem 7. avgusta t. l. se preselim

v novozgrajeno hišo št. 9 v Paromlinskih ulicah

ter prosim svojih dosedanjih p. n. naročiteljev najljubneje, da bi me i tu dalje obiskovali blagovoli. Ob jednem priporočam svojo solidno postrežbo pri kolikor mogoče nizkih cenah, zlasti se priporočam za izdelovanje uniform za c. in kr. jedaoletne prostovoljce, državne, železniške in rudarske uradnike točno po predpisu; isto tako za izdelovanje oblek za civilne osebe po najelegantnejši modi.

Z velespoštovanjem

(804—2)

A. Reisner, c. in kr. polkovnijski krojač.